

Переможний мотив

Тетяна Булат

Денис був гітарист, учився в школі,
В дворі повагу мав, бо грав чудово.
Збираючись у дружнім, щирім колі
Він дарував своє пісенне слово.

Мелодії писав красиві й ніжні,
Поезію любовну, також прозу.
Але біда прийшла через два тижні –
Рік 22. Лютий. Смерть і сльози...

Із батьком виросла умить напруга:
— *Дорослий вже!* Пішов в тероборону.
І не забув з собою взяти друга –
Гітару (як душевну охорону).

Лунала пісня лагідна і щира
Про Україну милу й світанкову.
Його стрічали з радістю і миром,
І дух солдатський зміцнювався знову.

Колись в окопі, зразу після бою,
Спитали хлопці, ледь продерли очі:
— Якщо пірнути в мрії з головою,
Що думаєш, чого найбільше хочеш?
Дитина ні секунди не мовчала.
Здавалося, що відповідь готова:
— Щоб пісня наша голосно лунала,
Ще й з вільним, українським щирим словом!

Нехай летить вона по всьому світу,
Несе любов кожнісінькій родині.
Хай знають – Україні в мирі жити,
У вільній, рідній, світлій Україні!